

DS. J. MIJNDERS

De
blinkende Morgenster

52 MEDITATIES OVER OPENBARING

© 2017 Den Hertog B.V., Houten
ISBN 978 90 331 2867 7
www.uitgeverijdenhertog.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Woord vooraf	11
1. Een ernstige roepstem in de tekenen des tijds	13
OPENBARING 1:7	
2. De openbaring van de opgestane Levensvorst in Zijn majesteit 17	
OPENBARING 1:17 EN 18A	
3. Christus' overwinning over dood en hel	22
OPENBARING 1:18B	
4. Ik weet uw werken	26
OPENBARING 2:1 EN 2A	
5. Goedkeuring en afkeuring	30
OPENBARING 2:2B, 4 EN 6	
6. Een bestraffing en een belofte	34
OPENBARING 2:5, 7	
7. Een wonderlijke aanspraak aan Smyrna	38
OPENBARING 2:8 EN 9A	
8. Een eeuwige waarheid	42
OPENBARING 2:9	
9. Een lieflijke bemoediging	46
OPENBARING 2:10A	
10. Een liefdevolle vermaning	50
OPENBARING 2:10B	
11. Een gezegende belofte	55
OPENBARING 2:10C EN 11	
12. Een hemelse boodschap, gericht aan Pérgamum	60
OPENBARING 2:12 EN 13A	

13.	De trouw die de gemeente in Pérgamum betoont en de vermaning die zij ontvangt	64
	OPENBARING 2:13	
14.	De belofte, aan Pérgamum toegezegd	68
	OPENBARING 2:17	
15.	De genade, bewezen aan Thyatira	72
	OPENBARING 2:18, 19	
16.	De zonde die Thyatira bevlekt	76
	OPENBARING 2:20	
17.	Vermaning en belofte	80
	OPENBARING 2:24 EN 25	
18.	Een ontzettende bekendmaking aan Sardis	85
	OPENBARING 3:1, 2 EN 3A	
19.	Een ernstige waarschuwing maar ook een genadige uitzondering	89
	OPENBARING 3:3B EN 4	
20.	Een heilzame belofte	93
	OPENBARING 3:4B EN 5	
21.	Een geopende deur in de gemeente van Filadelfia	97
	OPENBARING 3:7 EN 8A	
22.	Een genadige bewaring	101
	OPENBARING 3:9-11	
23.	Een rijke toezegging	105
	OPENBARING 3:11B-13	
24.	Een vreselijk oordeel over Laodicea	109
	OPENBARING 3:14-16	
25.	Een liefdevolle raad (1)	113
	OPENBARING 3:18A	
26.	Een liefdevolle raad (2)	117
	OPENBARING 3:18-19	
27.	Een buitenstaande Christus (VOORBEREIDING HEILIG AVONDMAAL)	121
	OPENBARING 3:20	

28.	Een lieflijke raad en een bedienende Christus (VOORBEREIDING HEILIG AVONDMAAL)	125
	OPENBARING 3:2OB	
29.	Een gesloten boek en een wenende Johannes	129
	OPENBARING 5:1-4	
30.	Een triomferende Christus	133
	OPENBARING 5:5	
31.	Een ontelbare schare	137
	OPENBARING 7:9	
32.	De plaats van die schare	141
	OPENBARING 7:9	
33.	Het lied van die schare	145
	OPENBARING 7:9 EN 10	
34.	Wie zijn zij en vanwaar zijn zij gekomen?	149
	OPENBARING 7:13 EN 14	
35.	Wat de schare kenmerkt	153
	OPENBARING 7:14B	
36.	Het Lam in het midden van de troon	157
	OPENBARING 7:17	
37.	De wondere leiding van het Lam	161
	OPENBARING 7:17A	
38.	De vreugde die Hij bereidt	165
	OPENBARING 7:17	
39.	Een stilzwijgen in de hemel	169
	OPENBARING 8:1-3	
40.	Het opstijgen van de gebeden aller heiligen	173
	OPENBARING 8:3 EN 4	
41.	De verhoring van deze gebeden	177
	OPENBARING 8:5	
42.	Een eed bij de God Die leeft	181
	OPENBARING 10:5 EN 6	

43.	Geen tijd van bekering	185
	OPENBARING 10:6	
44.	Geen tijd van verdrukking	188
	OPENBARING 10:6	
45.	De gelukzalige staat van Gods Kerk: vanuit de hemel bekend- gemaakt	191
	OPENBARING 14:13	
46.	De zaligheid van Gods Kerk: gefundeerd op een hechte grond- slag	195
	OPENBARING 14:13	
47.	Een blij vooruitzicht geopenbaard	199
	OPENBARING 14:13	
48.	Het laatste oordeel	203
	OPENBARING 20:12	
49.	Het vonnis dat wordt uitgesproken	207
	OPENBARING 20:12	
50.	Gods slotwoord aan Zijn strijdende Kerk	211
	OPENBARING 21:6	
51.	Een bron van troost	215
	OPENBARING 21:6	
52.	Een genadige toezegging	219
	OPENBARING 21:6	

WOORD VOORAF

NA het beëindigen van het schrijven van 52 meditaties over het boek Ruth volgde een verzoek 52 meditaties te schrijven over het laatste boek van het Nieuwe Testament, namelijk De Openbaring aan Johannes. Dit verzoek herinnerde mij aan een interview voor het jongerenblad *Daniël* op 27 mei 1994, waarbij twee jongeren de vraag aan mij stelden: ‘Dominee, wat zou de oorzaak zijn dat er, behalve over de zeven brieven aan de gemeenten van Klein-Azië, zo weinig geprekt wordt uit het boek De Openbaring aan Johannes?’ Het antwoord is na vele jaren nog altijd hetzelfde, namelijk hetgeen de Statenvertalers over dit bijbelboek hebben geschreven: *Het is vol Goddelijke leringen, maar vele plaatsen zijn moeilijk om te verstaan.*

In de gemeente van Veenendaal heb ik destijds voor de +16-vereniging in het kort over dit bijbelboek enkele inleidingen gehouden. Verder heb ik 22 preekschetsen gemaakt hierover.

In het diepe besef van mijn onkunde, is het toch mijn hartelijke begeerte om enige van die ‘Goddelijke leringen’ die dit bijbelboek bevat, op schrift te mogen stellen. Ja, dat deze mogen staan in het licht van wat Johannes schrijft hierover: ‘Hetgeen ik gehoord en gezien heb.’

Geliefde lezer, is het zeker het oogmerk niet – daartoe ontbreekt mij de wetenschap – diep af te dalen in deze goudmijn van Gods Woord, anderzijds ligt het op de bodem van het hart met de dichter van harte in te stemmen met wat wij lezen in Psalm 119 vers 7: ‘k Heb anderen al de rechten van Uw mond met lust verteld, hen vlijtig onderwezen.

De titel van dit boek is ontleend aan hoofdstuk 2 vers 28, waar we lezen: *En Ik zal hem de morgenster geven*, wat inhoudt, zo zeggen de kanttekenaars, een groter licht aangaande de kennis van Christus totdat de zon van Gods

volkomenheid in ons zal schijnen. Ja, daarvan lezen wij in het laatste hoofdstuk van dit laatste bijbelboek: ‘Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids; de blinkende Morgenster.’

Deze 52 meditaties zullen dan ook alleen hun vruchten kunnen afwerpen – en dit geve de Heere – wanneer bevestigd zal worden: ‘Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.’

Dat mocht ook het gedurig oogmerk van het Deputaatschap Evangelisatie zijn, ten bate waarvan deze uitgave verschijnt.

Andermaal wil ik mevrouw A. C. Lagendijk-Noordzij te Ridderkerk hartelijk bedanken voor de liefdevolle wijze waarop zij er zorg voor gedragen heeft dat dit werk in druk kon verschijnen.

Het is mijn hartelijke bede dat het lezen van deze meditaties mag leiden tot hetgeen Petrus schrijft in zijn zendbrief: ‘En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de Morgenster opga in uw harten.’

Barendrecht, september 2017

uw toegenegen
emeritus predikant
ds. J. Mijnders

EEN ERNSTIGE ROEPSTEM IN DE TEKENEN DES TIJDS

Zie, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben.

OPENBARING 1:7

DE Openbaring van Jezus Christus', zo begint het eerste vers van het bijbelboek dat voor ons ligt. Het is dus niet de Openbaring *van* Johannes maar *aan* Johannes. Het woord openbaring betekent letterlijk 'onthulling'. Het Griekse woord luidt 'apocalyps', dit betekent: 'het dek-sel eraf nemen'.

De apostel der liefde, op hoge ouderdom gekomen, is onder de keizer Domitianus (81 tot 95 na Chr.) verbannen vanuit zijn geliefde gemeente van Efeze naar het eiland Patmos. En wanneer hij daar op de dag des Heeren staat op het zand aan de oever der zee, verschijnt hem de opgestane Levensvorst, Die hem laat zien wat is en was en komen zal. Maar voordat Johannes dan gaat schrijven aan de zeven gemeenten van Klein-Azië aangaande hetgeen hij gehoord en gezien heeft, schrijft hij een voorwoord. Dat kunt u lezen in hoofdstuk 1 vers 1-8. Dit begint met een hartelijke zegengroet aan de Kerk van Christus, tot vers 6, maar dan in onze tekst, in vers 7, lezen we op het onverwachts een ernstige waarschuwing. Deze roepstem geldt niet alleen de zeven gemeenten, maar geheel de Kerk van alle eeuwen en plaatsen.

'Zie, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben.' Met het woordje 'zie' wil de Heere onze aandacht erop vestigen, opdat die vreselijke dag des Heeren ons niet

onverhoeds zou overvallen. Het is een ernstige roepstem voor jong en oud: Zie, Hij komt!

Voordat echter dat woord vervuld zal worden, zullen de tekenen gezien worden waarvan Jezus tot Zijn discipelen heeft gesproken in Mattheüs 24. Toen de Heere Jezus het einde voorzeggd had van Jeruzalems stad en tempel, hadden de discipelen gevraagd: ‘Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En welk zal het teken zijn van Uw toekomst en van de vol-einding der wereld?’ Toen was de profetie gevolgd die de ganse Kerk tot ernstige waakzaamheid oproept: ‘Ziet toe, dat niemand u verleide. Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.’

Geliefden, de duivel werkt niet alleen in de weg van geweld. Vooral op het terrein van de godsdienst beweegt hij zich meest op zijn sokken. Hoe vele duizenden worden er in onze dagen misleid, hoevelen zijn er die de Naam van Jezus op de lippen nemen, maar de naam *zondaar* nooit hebben leren spellen. Overal klinkt de roep: ‘Zie, hier is de Christus.’ Op allerlei terreinen zijn de agenten en zendelingen van de vorst der duisternis actief om nieuwe volgelingen te maken. Velen zijn besmet met een evangelische geest, een juichend christendom dat – naar wij vrezen – vreemdeling is van de ware droefheid over de zonde. Zij kennen niet de droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering werkt tot de zaligheid. Gods goedheid, die blijkt in Zijn algemene genade, wordt voor het zaligmakend werk aangezien. De mens meent behouden te zijn zonder dat hij weet wat het is om verloren te liggen. Men spreekt over Gods barmhartigheid zonder er iets van te verstaan dat God ook rechtvaardig is.

Wat een gevaar is het waar de godsdienst voor godsvreze wordt aangezien, dan wordt niet een verloren zondaar gezaligd, maar een gelovig mens. De aanhangers van de algemene verzoeningsleer werden op de Dordtse Synode de kerk uitgeworpen, maar ze zijn door de achterdeur weer binnengeslopen.

Geliefde lezer, beproef de geesten of ze uit God zijn! Onze belijdenis-geschriften zijn niet voor niets opgesteld. Gegronnd op Gods Woord weerleggen ze dwalingen en ze getuigen helder hoe God het wonder

van bekering uitwerkt door kennis van drie stukken: ellende, verlossing en dankbaarheid.

Maar de satan bindt niet alleen de strijd aan in de verhouding van mens tot God, maar ook van de mensen onderling. Ook dat is door Jezus voorgezegd: 'En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen.' Vooral in het oorlogsgeweld komt de mens in zijn ware gedaante openbaar. In elke oorlogshandeling openbaart zich de wortel der zonde, namelijk de oorlogsverklaring in het paradijs. En de gruwelijkheid van dit geweld neemt toe naarmate de wereld zich rijp maakt voor het toekomstig oordeel. Het rode paard dat in Openbaring 6 vers 4 genoemd wordt, zien we in onze tijd steeds meer openbaar komen. 'En dien die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde, en dat zij elkander zouden doden.'

Geliefden, we zien dit in de oorlogen tussen de volkeren, maar zien we dit ook niet vervuld in de terroristische aanslagen, die dan hier en dan daar, maar steeds op het onverwachts dood en verderf zaaien? Maar wie merkt nog op de hoefslag van het rode paard? Het vergaat ons als de inwoners van de eerste wereld. Men eet en drinkt, maar men verstaat niet dat het ogenblik nadert dat de sluizen van Gods toorn zich voor eeuwig zullen openen en dat het 'Zie, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien', werkelijkheid wordt. Zouden we niet moeten verschrikken, wanneer we nog onbekeerd voortleven? O, dat de schrik des Heeren ons mocht bewegen tot het geloof!

Maar er is ook een volk dat niet verschrikt behoeft te zijn. Zij zijn aan de weet gekomen dat zij in het paradijs aan God de oorlog verklaard hebben, maar door Goddelijke genade hebben zij mogen capituleren en de wapenen van vijandschap aan Zijn gezegende voeten mogen inleveren. Hoe verschrikkelijk de tijden ook zijn en nog zullen worden, het mag hun weleens tot troost zijn dat de teugels van het rode paard niet liggen in de handen van de machthebbers van deze wereld, maar in de doorboorde handen van het Lam. Voor hen is de vervulling van deze profetie

juist reden om de komst van deze Koning te verbeiden. Al deze tekenen prediken immers: ‘Maranatha, Jezus komt.’

Er zullen hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen, maar al deze dingen zullen maar een beginsel zijn der smarten. Voordat het einde er is, zal Gods Kerk ervaren dat de hel geen middel onbeproefd zal laten om – indien het mogelijk ware – zelfs de uitverkorenen te verleiden. Velen die de naam van christen dragen, maar Christus vreemd zijn, zullen geërgerd worden en tot afval komen. Het zal zaad blijken te zijn dat geen wortel heeft. Vandaar dat Jezus zegt: ‘Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.’ De huichelaar en hypocriet zal dit woord niet verschrikken, maar het kan Gods ware volk menigmaal met veel vrees bezetten. Bij hen wordt in hun eigen waarneming het volharden immers niet gevonden. En toch juist voor dezulken geldt het woord: ‘Vreest geen der dingen, die gij lijden zult.’ Want het vuur der verdrukking zal voor hen niet heter gestookt worden dan dat de grote Goudsmid dit zal toelaten. Zij zullen overwinnen, omdat de Overwinnaar hen is voorgegaan.

De Heere roept Zijn Kerk daarom toe: ‘Zo waakt dan, want gij weet den dag niet noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.’

Leeft u nog voor eigen rekening? O, hoor dan de waarschuwing van Jeremia: ‘Geef eere den HEERE uw God, eer dat Hij het duister make en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen; dat gij naar licht wacht, en Hij datzelve tot een schaduw des doods stelle, en tot donkerheid zette.’

Uw Koninkrijk koom’ toch, o Heer!
Ai, werp den troon des satans neer;
Regeer ons door Uw Geest en Woord;
Uw lof word’ eens alom gehoord,
En d’ aarde met Uw vrees vervuld,
Totdat G’ Uw rijk volmaken zult.